

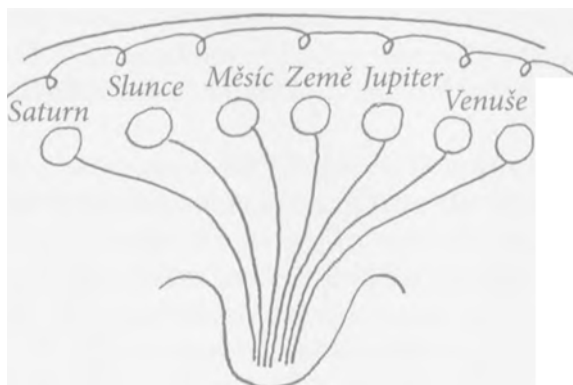
Iluze osobního Já

Rudolf Steiner

Esoterní hodina, Mnichov, 15. června 1908

Účelem této esoterní hodiny je stále hlubší uvádění do esoteriky, dokud nebude možné přejít ke cvičením, k mantrickým cvičením. Aby člověk pronikl k velkému tajemství [...], musí odložit iluze. Na určitých vývojových stupních jsou iluze pro člověka nezbytné. Esoterní žák je časem odkládá. Je třeba odložit největší iluzi osobního Já. Pravé Já člověka v něm není obsaženo, nýbrž přichází z neurčitá a v čase do neurčitá zase uplývá. Prostřednictvím smyslů si uvědomujeme Já ve fyzickém světě. Zdá se, že je to v rozporu se skutečností, že u Atlantůana se určitý bod v éterné hlavě kryl s takovýmto bodem ve fyzické hlavě a tím vstupovalo do člověka Já. Toto Já však bylo jen jako blanka, jako kapsička, která se vnořila, a do ní pak vzařovalo pravé Já, jež je rozprostřené v planetách od Saturnu až po Vulkán. Nejvhodnější symbol by byl tento: tato kapsička je jako zrcadlo, do něhož proudí z řetězce planet pravé Já.

Říkal jsem, že Já jde do neurčitá; nezačalo totiž existovat v Saturnu a po stavu Vulkánu půjde pořád dál. Proto si ho představu-

jeme jako linii, na níž se v podobě smyček tvoří jednotlivé osobní životy. Dokážeme-li vymazat osobní Já, jež si uvědomujeme prostřednictvím smyslů, potom máme před sebou linii vedoucí z neurčitá do neurčitá. „Smyslový klam kryje zdání času.“ Jako čára je však před námi jen v důsledku zdání času. Když si tuto čáru představíme jen poněkud zakřivenou, musí se uzavřít v kruh.

Odtud nasledující veta: „Zdani casu rozdeluje aw. Ja jsem aw, neboli law.“ Pravý význam hada, který se zakusuje do svého ocasu. law = IAO, které bylo základem atlantského tau.